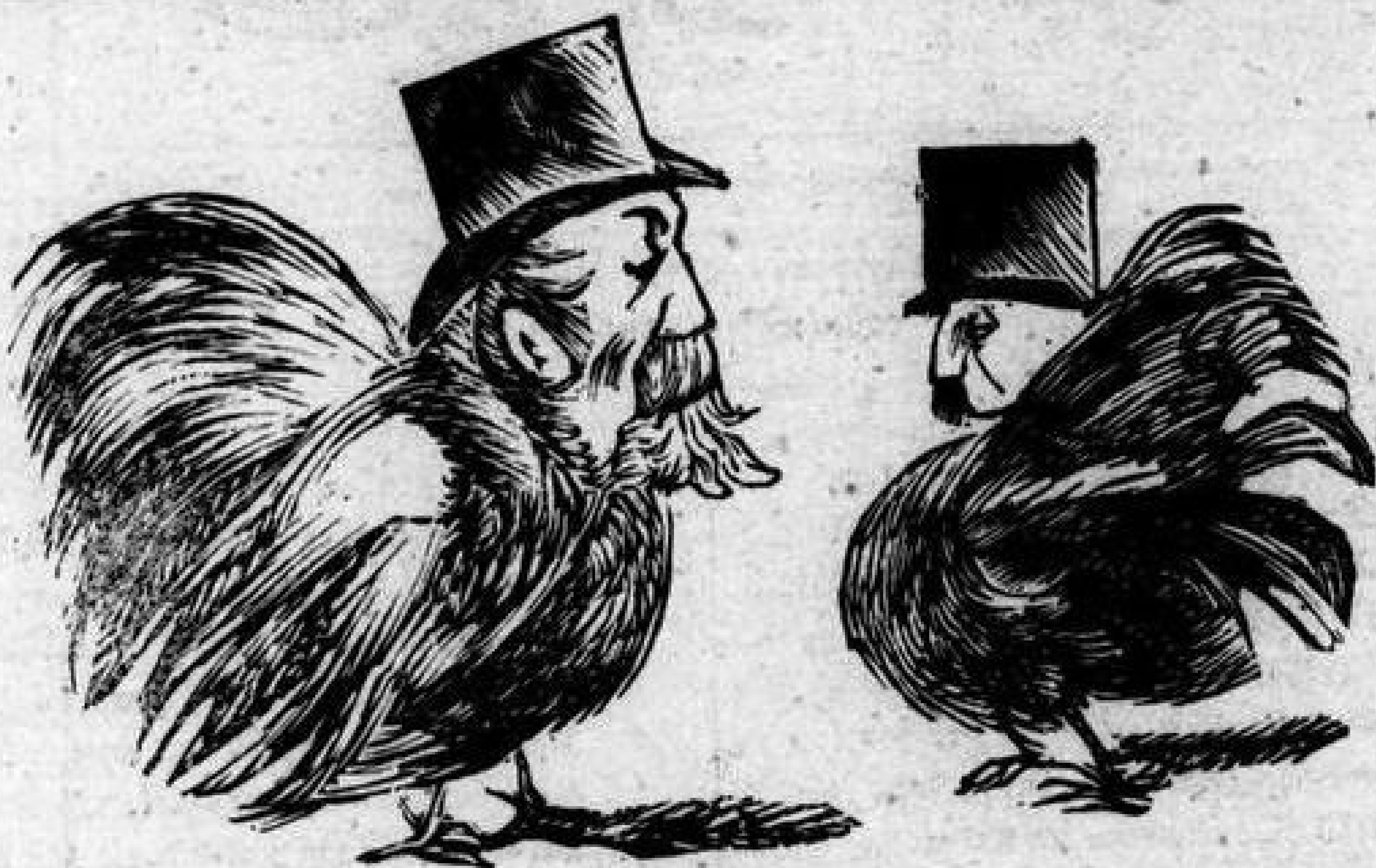

Δ.—'Ω σεβαστοί μου ιερείς, ἔσεῖς οἰκτεῖράτέ με,
κι' ἔλατέ ὅλοι γύρω μου κι' εὐθὺς διαβάσετέ με,
ἐγὼ δὲ οἷς ὑπόσχομαι, καθόσον εἰμπορέσω,
καὶ τοῦτο τὸ Διάταγμα νὰ τὸ ἀνακαλέσω.

Π.—'Ω κύριε τῶν θαλασσῶν, τῆς γῆς καὶ τῶν ὀρέων,
ποῦ μὲ τὸ μάννα ἐθρέψες τὸ γένος τῶν Ἑβραίων,
κι' ἡ βράβδος ἡ Μωσαϊκὴ ποτὲ τερατουργεῖσα
καὶ σταυροτύπως πλῆξατα καὶ πόντον διελοῦσα,
ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐδύθισ' ἀνομοῦντα,
καὶ Ἰσραὴλ διέσωσε, πεζὸν ὁδοιποροῦντα,
οὐ ὅστις ἐθεράπευσε ποτὲ δαιμονιῶντα,
καὶ ὅλα τὰ ἐντὸς αὐτοῦ ἐξορκισμένα ὄντα

ἐνέβαλες 'στοὺς βόσκοντας ἐκεῖ πλησίον χοίρους,
ἐπάκουσον ὦ ὑψίστε, κι' ἡμᾶς τοὺς καλογήρους,
καὶ ἂν ἡ ἐργὴ ἡμᾶρτεν αὐτὸς ἡ διανοίᾳ,
ἢ ἂν τὸν ἐπῆσε καμμὰ κακὴ μονομανία,
σῶσον, ἐλέησον αὐτόν, ποῦ τόσον ἐξεμάνη,
καὶ βγάλε τὰ δαιμόνια κι' ἀπὸ τὸν Δεληγγάνη,
κι' εἰς τὸν Ἀγκιὰχ καὶ τὸν Μουνίρ ἀπόστειλέ τα ὅλα,
καὶ σῶσε μας ἀπὸ τὸν Ροὺς κι' ἀπὸ τὰ μυδροδόλα,
κι' εἰρηνικῶς κατάπαυσον τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας,
διὰ νὰ σὲ δοξάζωμεν καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πετεινοὶ ἀρχίζουν
καλὰ νὰ τὰ τσουγκρίζουν.

Ρωμηοῦ Ἡμερολόγιον, χωρὶς Μαρτυρολόγιον.

Εἰς τοῦ πολέμου τὴν βοήν καὶ τὴν ἀνεμοζάλην
ἐκδίδ' Ἡμερολόγιον καὶ ὁ Ρωμηὸς μας πάλιν,
φιλοπολεμικώτατον κι' εἰρηνικὸν συνάμα,
καὶ ψυχούς καὶ θερμότητος ἀλλόκοτόν τι κρᾶμα,
μὲ ἄλλα λόγια δηλαδὴ ὡς εἶδος Δεληγγάνη,
κι' ἐλπίζομεν ἐντόπῳσιν τρομακτικὴν νὰ κάνῃ.

Θὰ περιέχῃ μούτσουνα καὶ τόσας προφητείας
τοῦ παμφιλτάτου Φασουλῆ καὶ σκέψεις τοῦ παντοῦ,
καί, ὑπερ σπουδαιότερον, θὰ παίξῃ μέρος πρῶτον
καὶ ἡ κυρία Φασουλῆ, ὅπου θὰ κάμῃ κρότον,
καὶ οὕτω πῶς θὰ λάβετε καὶ οἱ τὴν καλωσύνην
νὰ ὀδηγεῖτε καὶ ἀπὸ κοντὰ τὴν Δάκκαιναν ἐκείνην.

Λεπτὰ 'στὸ Ἑσωτερικὸν
τριανταπέντε ἡ τιμὴ,
εἰς δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν
πενήντα καὶ προπληρωμή.

Καὶ ὅσοι ἐκ τῶν φίλων μας καὶ ἀνταποκριτῶν μας
ἐπιθυμοῦν τὸ φλογερὸν Ἡμερολόγιόν μας,
ὅσο 'μποροῦν ὑγρήγορα νὰ μᾶς τὸ ἀναγγείλουν,
συνάμα δὲ καὶ τὴν τιμὴν ἔρξάν κοντὰν νὰ στείλουν,
διότι τώρα, ποῦ παντοῦ ἀκούεται κανόνι,
χέρι μὲ χέρι ἑκατος δεφίλει νὰ πληρώνη.

Ὁ Μπεναρδῆς ὁ Κώστας, ἐξετασθεὶς ἐσχάτως,
ἀνηγορεύθῃ δόκτωρ καὶ ἱατρὸς βαρδάτος.

Σύστασις καπνοῦ,
νέου καὶ τερπνοῦ.

Ὅποιος θαριακλῆς γυρεύει καπνὸν πρώτης γὰ ραχάτι,
θαῖρῃ 'στὸ Καπνοπωλεῖον Περικλέους Μανιδιᾶτη,
κάτω τοῦ Ξενοδοχείου τοῦ γνωστοῦ τῆς Μασσαλίας
κι' εἰς τὸν δρόμον τοῦ Αἰόλου . . . ταῦτα χάριν ἀκριθείας.

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα 'στὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρόμαις τῶν Χαυταίων — μ' ἓνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφενὴ τῶν «Ἐθ' Φρονοόντων» — νύκτα 'μέρα συζητούντων,
μὲ μπακίληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τόσους,
μ' ὀρητήρια, σαντοδρία — καὶ μὲ μάνδρα μὲ γαϊδοδρία.